

# HÖGSTA DOMSTOLENS DOM

meddelad i Stockholm den 15 december 2017

Mål nr

T 4823-16

## **PARTER**

### **Klagande**

1. BN

2. PN

3. SN

4. CR

Ombud för 1–4: Advokat TN

### **Motpart**

HI

Ombud: Advokaterna PM och MN

## **SAKEN**

Skadestånd

**ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE**

Göta hovrätts dom 2016-09-21 i mål T 3459-15

---

**DOMSLUT**

Högsta domstolen fastställer hovrättens domslut.

**YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN M.M.**

BN, PN, SN och CR har yrkat att Högsta domstolen ska bifalla deras fastställsetalan.

HI har motsatt sig att hovrättens dom ändras.

Högsta domstolen har meddelat prövningstillstånd med utgångspunkt i vad hovrätten har funnit i fråga om oaktsamhet (se p. 9).

**DOMSKÄL***Vad målet gäller*

1. Målet gäller en revisors skadeståndsansvar mot styrelseledamöter i ett aktiebolag. Frågan är om en oaktsam revision kan föranleda att styrelseledamöter som har ådragit sig medansvar enligt reglerna om kapitalbrist i 25 kap. aktiebolagslagen (2005:551) kan få sin skada med anledning av det ansvaret ersatt av revisorn enligt bestämmelsen i 29 kap. 2 §.

*Bakgrund*

2. HI utsågs år 2004 till revisor i Q-Pro AB (Q-bolaget). Han var sedan tidigare revisor i Q-bolagets moderbolag och i ett systerbolag (S-bolaget). Q-bolaget var det enda rörelsedrivande bolaget i koncernen.
3. BN, PN, SN och CR (styrelseledamöterna) var under den i målet aktuella tiden, tillsammans med ytterligare en person, styrelseledamöter i de tre bolagen.
4. Enligt årsredovisningarna för räkenskapsåret 2004/05 hade Q-bolaget en fordran på moderbolaget om 2,2 miljoner kronor och moderbolaget en fordran på S-bolaget om 2,1 miljoner kronor. I revisionsberättelsen för moderbolaget angavs bl.a. att S-bolaget saknade betalningsförmåga och att moderbolagets fordran på S-bolaget var av avgörande betydelse för moderbolagets fortbestånd. I revisionsberättelsen för Q-bolaget berördes inte bolagets fordran på moderbolaget.
5. Bolagen försattes i konkurs hösten 2006. HI har till följd av brister i sin revision av Q-bolaget och moderbolaget meddelats en erinran av förvaltningsrätten.
6. Efter konkursen har styrelseledamöterna genom en lagakraftvunnen dom ålagts betalningsskyldighet för Q-bolagets skulder enligt medansvarsbestämmelsen i 25 kap. 18 § aktiebolagslagen, eftersom de inte hade upprättat någon kontrollbalansräkning. Därutöver har ytterligare krav på betalning riktats mot styrelseledamöterna i anledning av påstått medansvar.
7. Styrelseledamöterna har yrkat att HI ska förpliktas att till dem betala drygt fyra miljoner kronor, vilket motsvarar de krav på grund av medansvar

som framställts. Om HI hade följt god revisionsred skulle de ha upprättat en kontrollbalansräkning och därmed undvikit personligt betalningsansvar för de aktuella bolagsskulderna.

8. Tingsrätten prövade genom mellandom frågan om HI är skadeståndsskyldig eller inte gentemot styrelseledamöterna till följd av att hans granskning har skett i strid med 9 kap. 3 § aktiebolagslagen och god revisionsred. Tingsrätten fann att HI visserligen hade förfarit oaktsamt vid revisionen av Q-bolaget men att han inte var skadeståndsskyldig gentemot styrelseledamöterna. Enligt tingsrätten är aktiebolagslagens bestämmelser om revisors skadeståndsansvar inte avsedda att skydda styrelseledamöter i förhållande till en revisor som brustit i sin revision. Hovrätten har gjort samma bedömning som tingsrätten och fastställt tingsrättens mellandom.

#### *Utgångspunkter för Högsta domstolens prövning*

9. Högsta domstolens prövning utgår från hovrättens bedömning att HI förfarit oaktsamt vid revisionen av Q-bolaget. Han borde inte ha godtagit värderingen av Q-bolagets fordran på moderbolaget och han har alltså saknat grund för att tillstyrka fastställandet av Q-bolagets balans- och resultaträkning. Han har även brustit i informationen till styrelseledamöterna om den allvarliga ekonomiska situation som Q-bolaget befann sig i och inte heller verkat för upprättandet av en kontrollbalansräkning.

#### *Styrelsens respektive revisorns åligganden*

10. Styrelsen i ett aktiebolag svarar för bolagets organisation och förvaltningen av bolagets angelägenheter (8 kap. 4 §). I detta ingår bl.a. att styrelsen som bolagsorgan ansvarar för att bolagets årsredovisning upprättas i enlighet med gällande lagar och föreskrifter. Styrelsen ska också löpande följa bolagets ekonomiska utveckling för att säkra dess fortbestånd och agera när behov

uppkommer, exempelvis vid kapitalbrist i bolaget. Styrelsen kan inte delegera bort ansvaret för frågor som enligt lagen hör till styrelsens ansvarsområde (se prop. 1997/98:99 s. 80).

11. Revisorn i ett aktiebolag ska granska bolagets årsredovisning och bokföring samt styrelsens och den verkställande direktörens förvaltning. Granskningen ska utföras med professionell skepticism och vara så ingående och omfattande som god revisionsred kräver (9 kap. 3 §). I samband med revisionen ska revisorn till styrelsen och den verkställande direktören framställa de erinringar och göra de påpekanden som följer av god revisionsred (6 §).

#### *Den aktiebolagsrättsliga skadeståndsregleringen*

12. I 29 kap. finns det bestämmelser om bl.a. styrelsens och revisorns ansvar för fullgörande av sina respektive skyldigheter. Ansvaret mot bolaget (det interna ansvaret) regleras i 1 § första stycket första meningen. Där föreskrivs att en stiftare, styrelseledamot eller verkställande direktör som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar bolaget ska ersätta skadan. Detsamma gäller enligt andra meningen när skadan tillfogas ”en aktieägare eller någon annan” genom överträdelse av aktiebolagslagen, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen (det externa ansvaret). I 2 § stadgas att en revisor, lekmannarevisor eller särskild granskare är ersättningsskyldig enligt de grunder som anges i 1 §.

13. När flera är ersättningsskyldiga enligt 29 kap. 1 och 2 §§ svarar de enligt 6 § i princip solidariskt. Vidare föreskrivs att vad någon av dem har betalat i skadestånd får återkrävas av de andra efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

*Närmare om revisorns granskningskyldighet*

14. Revisorn i ett aktiebolag är i förhållande till styrelsen ett självständigt bolagsorgan. Revisorns huvuduppgift är att utföra olika former av granskning av bl.a. styrelsens arbete, dvs. det rör sig om en kontrollfunktion. Syftet med revisorns granskning av en årsredovisning är att säkerställa att handlingen innehåller korrekt information till aktieägare och andra som berörs av bolagets verksamhet. Lagens systematik innebär en ordning där styrelsen upprättar och till revisorn överlämnar färdiga redovisningshandlingar som avspeglar styrelsens ställningstagande till bl.a. hur bolagets fordringar och skulder ska värderas och redovisas. Revisorns granskning avslutas genom en revisionsberättelse som formellt är riktad till bolagsstämman men som också är tillgänglig för utomstående.

15. Utöver granskningen finns det enligt god revisions sed en skyldighet för revisorn att ge råd och förslag till förbättringar av bolagets redovisning och förvaltning som omedelbart föranleds av revisionen (se prop. 2000/01:146 s. 40 ff.). Även i övrigt finns det visst utrymme för revisorn att inom ramen för revisionen lämna synpunkter till styrelsen inför upprättandet av årsredovisning. Detta påverkar dock inte den grundläggande utgångspunkten att revisionen syftar till att kontrollera att styrelsen fullgjort sina skyldigheter. Det är en annan sak att en revisor som vid sidan av revisionsverksamheten agerar som rådgivare till bolaget, styrelsen eller aktieägare kan ådra sig skadeståndsansvar mot uppdragsgivaren enligt allmänna principer om rådgivningsansvar.

*Normskyddet är avgörande för en revisors skadeståndsskyldighet*

16. Styrelseledamöternas talan utgår från att ”någon annan” i 29 kap. 1 § första stycket andra meningen (se p. 12) omfattar även styrelseledamot och att det därmed är klarlagt att bolagets revisor enligt 2 § har ett skadestånds-

ansvar mot styrelseledamöter i de situationer som anges i 1 §. När det talas om ”någon annan” avses emellertid inte med det vare sig att positivt ange eller att negativt begränsa en viss krets av personer som utöver aktieägare kan skyddas när ett bolagsorgan, i detta fall revisorn, har brutit i förhållande till bl.a. aktiebolagslagens bestämmelser.

17. Formuleringen ”aktieägare eller någon annan” klargör således bara att ansvaret inte är begränsat till att gälla mot endast aktieägare. Mot vem och när ett ansvar ska föreligga bestäms i stället av det normskydd som ligger i den tillämpliga ansvarsregeln. Normskyddet härleds ur ändamålet med den åsidosatta normen och kan därför inte bestämmas på ett entydigt sätt för alla fall. Vad som är ett relevant normskydd beror bl.a. på föremålet för revisionen och ändamålet med den norm som revisorn har åsidosatt. (Jfr p. 16–28 i ”BDO” NJA 2014 s. 272.)

*Möjligheten av att en revisor har ett skadeståndsansvar mot en styrelseledamot*

18. Den funktions- och ansvarsfördelning mellan styrelse och revisor som finns i aktiebolagslagen innebär att styrelsen ansvarar för såväl den löpande redovisningen som för upprättande av årsredovisning. Revisorn är ett kontrollorgan. Av förarbetena till nuvarande och äldre lagar framgår att syftet med regleringen är att skapa ett skydd för aktieägare samt utomstående som på ett eller annat sätt får en rättslig relation till bolaget (se NJA II 1946 s. 178 ff., prop. 1975:103 s. 540, prop. 1997/98:99 s. 188 f. och prop. 2004/05:85 s. 895). Det finns inget i förarbetena som pekar på att andra bolagsorgan skulle omfattas av det skyddssyfte som bär upp reglerna om revision av bolagets bokföring och granskning av styrelsens förvaltning.

19. Rollfördelningen mellan styrelsen och revisorn innebär således att en sådan oaktsamt utförd revision av en årsredovisning som kan ligga till grund

för ett skadeståndsansvar mot en aktieägare eller någon annan, i princip inte kan medföra att revisorn blir skadeståndsansvarig också mot en styrelseledamot som har ett eget ansvar för redovisningen. Det kan emellertid inte helt uteslutas att i vissa situationer en revisor på grund av oaktsamhet vid utförandet av sitt uppdrag skulle kunna bli skadeståndsansvarig mot en styrelseledamot. Ett tänkbart sådant fall är att revisorn har lämnat ett vårdslöst råd till styrelsen, också om rådet ligger inom ramen för revisionsuppdraget (jfr p. 15).

#### *Medansvar enligt reglerna om kapitalbrist*

20. Såsom är fallet i målet kan en styrelseledamot bli medansvarig för en bolagsförpliktelse enligt reglerna om kapitalbrist i 25 kap. Styrelsen ska vid i lagen angivna förhållanden vidta vissa åtgärder mot en kapitalbrist som kan äventyra nya bolagsborgenärers möjlighet till betalning. Om styrelsen underlåter detta uppkommer ett medansvar på så sätt att styrelsens ledamöter svarar solidariskt med bolaget för de skulder som bolaget får under den tid som underlåtenheten består. Den som visar att han eller hon inte har varit försumlig ansvarar dock inte. Medansvaret syftar till att vara handlingsdirigerande så att styrelsen i tid vidtar de åtgärder som lagen föreskriver. Bolagets revisor omfattas inte av medansvarsbestämmelserna.

#### *Bedömningen i detta fall*

21. Hovrätten har ansett att HI har varit oaktsam genom att godta värderingen av Q-bolagets fordran på moderbolaget. Han skulle alltså inte ha tillstyrkt fastställandet av bolagets balans- och resultaträkning. Detta innebär emellertid inte att han har att ersätta den skada som styrelseledamöternas tillit till årsredovisningens riktighet kan ha medfört för dem. Skyddssyftet bakom reglerna om revision av bolagets bokföring omfattar inte de styrelseledamöter som är ansvariga för denna. Omständigheterna i detta fall är inte sådana att skadeståndsskyldighet på denna grund ändå kan föreligga.



22. Hovrätten har vidare ansett att HI har varit oaktsam genom att inte informera styrelseledamöterna om den allvarliga ekonomiska situation som Q-bolaget befann sig i och genom att inte ha verkat för upprättandet av en kontrollbalansräkning. Skyldigheter av det slaget syftar emellertid till att värna om aktieägare och bolagsborgenärer samt tredje män som står i begrepp att ingå förbindelser med bolaget. Styrelseledamöternas intresse av att undvika medansvar har de att bevaka själva, särskilt i ljuset av ansvarets handlingsdirigerande syfte. Följaktligen kan inte heller vad hovrätten har lagt HI till last i denna del medföra att han har att ersätta styrelseledamöterna för deras skada.

23. Det anförda innebär att det inte föreligger någon skadeståndsskyldighet för revisorn. Hovrättens domslut ska därför fastställas.

---

---

---

I avgörandet har deltagit: justitieråden Stefan Lindskog (tillägg),  
Ella Nyström, Lars Edlund (referent, skiljaktig), Petter Asp och  
Malin Bonthron (skiljaktig)  
Föredragande justitiesekreterare: Cecilia Andgren



**BILAGA 1 TILL  
PROTOKOLL**  
2017-11-01

Mål nr  
T 4823-16

**SKILJAKTIG MENING**

Referenten, justitierådet Lars Edlund och justitierådet Malin Bonthron är skiljaktiga beträffande motiveringen och anför:

Vi anser att domskälen efter punkt 15 ska ha följande lydelse.

*En revisors skadeståndsansvar enligt aktiebolagslagen kan inte åberopas av en styrelseledamot*

16. Styrelseledamöternas talan bygger på förutsättningen att begreppet ”någon annan” i 29 kap. 1 § första stycket andra meningen aktiebolagslagen (se p. 12) omfattar även styrelseledamot. Revisorns externa ansvar enligt 29 kap. 2 § (som hänvisar tillbaka till 29 kap. 1 §) skulle då direkt omfatta ledamöterna av ett annat bolagsorgan (styrelsen). Det är alltså inte fråga om ett regressanspråk baserat på att styrelseledamöterna och revisorn bär ett solidariskt skadeståndsansvar som ska fördelas dem emellan.

17. Den nu gällande regleringen av revisors skadeståndsansvar har sitt ursprung i 1944 års aktiebolagslag. Där angavs i 209 §, såvitt nu är av intresse beträffande det externa ansvaret, att styrelseledamot eller revisor som genom överträdelse av lagen av vårdslöshet tillskyndar ”aktieägare, borgenär hos bolaget eller annan tredje man” skada är skyldig att ersätta skadan.

Dok.Id 142427

---

HÖGSTA DOMSTOLEN	Postadress	Telefon 08-561 666 00	Expeditionstid
Riddarhustorget 8	Box 2066	Telefax 08-561 666 86	08:45–12:00
	103 12 Stockholm	E-post:	13:15–15:00
		hogsta.domstolen@dom.se	
		www.hogstadamstolen.se	

18. Regleringen överfördes med vissa redaktionella ändringar till 15 kap. i 1975 års aktiebolagslag. Ansvarsbestämmelserna fick då i allt väsentligt den utformning som gäller enligt 29 kap. i nuvarande lag, med en allmän bestämmelse i 1 § om det interna och externa ansvaret för stiftare, styrelseledamot och verkställande direktör samt en anknytande regel i 2 § om revisorns ansvar.

19. Principerna för bestämmande av ansvarets omfattning har inte ändrats sedan 1944 års lag. Av förarbetena till nu berörda lagar framgår att syftet med regleringen har varit att skapa ett skydd för utomstående som på ett eller annat sätt får en rättslig relation till bolaget (se NJA II 1946 s. 178 ff., prop. 1975:103 s. 540, prop. 1997/98:99 s. 188 f. och prop. 2004/05:85 s. 895). Det finns inget i förarbetena som pekar på att det externa ansvaret för revisorns del skulle omfatta andra bolagsorgan.

20. I rättsfallet ”BDO” (NJA 2014 s. 272) gjorde Högsta domstolen en tolkning av begreppet ”någon annan” när det gäller avgränsningen av vilka externa personer som en revisors skadeståndsansvar skulle kunna omfatta. Utifrån ett normskyddsresonemang uttalades att den överträdde normens skyddsändamål styr förutsättningarna för ansvar och vilka som tillhör den skyddade kretsen.

21. Frågan om ett sidoordnat bolagsorgan skulle kunna utgöra ”någon annan” har emellertid en annorlunda karaktär. Det handlar här i stället om hur två sidoordnade bolagsorgan svarar i förhållande till varandra. Att den relationen ger upphov till andra frågor än relationen till rent externa personer är tydligt. Det ligger nära till hands att se bolagsorganen som så besläktade med varandra att det externa ansvaret inte alls aktualiseras (jfr NJA 2006 s. 136).

22. Att låta styrelseledamöterna ingå i skyddskretsen för det externa ansvaret skulle också strida mot den funktions- och ansvarsfördelning mellan styrelse och revisor som finns i aktiebolagslagen. Styrelsen ansvarar för såväl den löpande redovisningen som för upprättande av årsredovisning och kontrollbalansräkning. Revisorns funktion i förhållande till styrelsen är att vara ett kontrollorgan. I den utsträckning råd ges som hör ihop med revisorsrollen (se p. 15) så måste dessa anses vara lämnade till bolaget (företrätt av styrelsen) och inte till styrelsens ledamöter.

23. Det skulle strida mot aktiebolagslagens syfte och systematik om en styrelseledamot kunde hålla revisorn som kontrollorgan direkt ansvarig för en skada som har uppkommit för ledamoten genom att denne inte fullgjort sina skyldigheter. En sådan ordning, där revisorn direkt skulle få bära de ekonomiska konsekvenserna av styrelsens oaktsamhet, skulle också i väsentlig mån urholka styrelsens slutliga ansvar för sina plikter. I situationer när både styrelsen och revisorn är skadeståndsskyldiga mot bolaget eller externt finns i stället möjligheten till regress enligt 29 kap. 6 §.

24. Att revisorn i vissa hänseenden är skyldig att agera vid brister i bolagets redovisning är motiverat av det skydd som lagen ger till bolaget samt aktieägare och andra tredje män. Detta kan inte grunda ett direkt ansvar för revisorn mot styrelsen.

#### *Sammanfattande bedömning*

25. En revisor kan inte med stöd av 29 kap. 2 § aktiebolagslagen bli skadeståndsskyldig mot en styrelseledamot. Det innebär att det inte föreligger någon skadeståndsskyldighet för revisorn i detta fall. Hovrättens domslut ska därför fastställas.



**BILAGA 2 TILL  
PROTOKOLL**  
2017-11-01

Mål nr  
T 4823-16

## SÄRSKILT YTTRANDE

Justitierådet Stefan Lindskog tillägger för egen del följande.

1. Att såväl bolagets revisor som ledamöterna i dess styrelse har varit oaktsamma med avseende på en felaktighet i bolagets årsredovisning är ingen opraktisk situation. Om en styrelseledamot då nödgas ersätta en skadelidande tredje man, kan han inte med stöd av 29 kap. 2 § aktiebolagslagen kräva sin skada ersatt av revisorn, eftersom revisionen av bokföringen inte syftar till att skydda de styrelseledamöter som avgav årsredovisningen. Det framgår av det förevarande avgörandet. Enligt min mening gäller också det omvända. En revisor som har tvingats ersätta en skadelidande tredje man kan inte med stöd av 1 § kräva den skadan ersatt av de oaktsamma styrelseledamöterna. Styrelsens skyldigheter med avseende på bokföringen syftar inte till att skydda bolagets revisor.

2. Att något ömsesidigt skadeståndsansvar inte föreligger i den diskuterade situationen har dock i regel mindre praktisk betydelse. Av regressbestämmelsen i 29 kap. 6 § följer att om en revisor och en styrelseledamot är ansvariga för samma skada, så ska en ansvarsutjämning ske. Bestämmelsen gäller också för återbäringsansvar enligt 17 kap. 7 §. Vissa tillämpningsfrågor rörande regressbestämmelsen återkommer jag till.

Dok.Id 142430

HÖGSTA DOMSTOLEN  
Riddarhustorget 8

Postadress  
Box 2066  
103 12 Stockholm

Telefon 08-561 666 00  
Telefax 08-561 666 86  
E-post:  
hogsta.domstolen@dom.se  
www.hogstadamstolen.se

Expeditionstid  
08:45–12:00  
13:15–15:00

3. Den situation som är aktuell i målet skiljer sig från det fallet att en revisor och en styrelseledamot har ett solidariskt skadeståndsansvar eller återbäringsansvar. Det rör sig här om ett medansvar. Även om både revisorn och styrelseledamoten har varit oaktsamma med avseende på en viss felvärdering, kan endast styrelseledamoten ådra sig det medansvar som felvärderingen i förlängningen skulle kunna leda till. Om ett sådant ansvar uppkommer med av det följande skada för styrelseledamoten, så kan man fråga sig varför inte en ansvarsutjämning ska ske också i det fallet, då närmast genom att styrelseledamoten fick rätt till ett jämkat skadestånd. Det handlingsdirigerande syftet med medansvaret talar dock mot detta. Likväl vill jag inte helt utesluta att en intern ansvarsöverföring från en medansvarig styrelseledamot till en oaktsam revisor någon gång skulle kunna tänkas. Ett möjligt exempel nämns i avgörandet (p. 19). Ett annat är att revisorn har varit grovt vårdslös samtidigt som någon oaktsamhet inte kan styrkas på styrelseledamotens sida. Men då närmar man sig det skadeståndsansvar som kan utlösas av att det är fråga om svindleri.

4. I målet ingick styrelseledamöterna i den styrelse som avgav den felaktiga årsredovisningen. Om det i stället hade rört sig om en nytillträdd styrelseledamot skulle bedömningen enligt min mening ha kunnat bli en annan. Ifall en sådan ledamot inte förmår att exculpera sig med avseende på en felvärdering i en kontrollbalansräkning som vilar på den senast fastställda årsredovisningen, och ledamoten därför inte kan undgå ett medansvar, så håller jag inte för osannolikt att såväl de styrelseledamöter som stod bakom årsredovisningen som den granskande revisorn skulle kunna ådra sig ansvar enligt 29 kap. 1 respektive 2 § för den skada som medansvaret kan ha inneburit för den nytillträdde ledamoten. Den som tillträder som styrelseledamot har i regel anledning att inte bara studera den senast fastställda

årsredovisningen utan kan många gånger också med fog bygga olika ställningstaganden på dess innehåll.

5. Målet tangerar frågan hur man ska se på det inbördes ansvaret mellan en styrelseledamot och en revisor vid tillämpningen av regressregeln i 29 kap. 6 §. I fråga om felaktigheter i bokföringen tar Högsta domstolen – när det gäller en revisors skadeståndsansvar mot en styrelseledamot – fasta på att styrelsen som bolagsorgan ansvarar för att bokföring sker i enlighet med gällande lagar och föreskrifter medan revisorn som kontrollorgan ska granska denna. Det leder till frågan ifall denna inbördes funktionsuppdelning bör få genomslag också i en regressomgång. Förmodligen bör uppdelningen tillmätas viss betydelse, men under vilka förutsättningar och i vilken grad tål att diskuteras. Förevarande avgörande ger enligt min mening ingen närmare ledning i dessa hänseenden.

6. En annan fråga är hur man ska se på regressgrunden i det fallet att en revisor och en styrelseledamot båda har varit oaktsamma med avseende på en felaktighet i årsredovisningen och därför mot en skadelidande tredje man ådragit sig ett solidariskt ansvar för samma skada. En revisor och en styrelseledamot står inte i något avtalsförhållande till varandra. Den här antagna utgångspunkten att de inte har något ömsesidigt skadeståndsansvar enligt reglerna i aktiebolagslagen leder då till att det rör sig om en subrogationsgrundad regressrätt. Den av revisorn och styrelseledamoten som infriar den skadelidandes skadeståndsfordring träder således genom subrogation i den skadelidandes ställe med avseende på dennes rätt mot den andre av dem (ibland talas det om *cessio legis*). Att regressrätten förklaras med det synsättet kan ha betydelse i skilda hänseenden. Det saknas dock anledning att i detta sammanhang gå närmare in på denna fråga.